A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2022. június 9.*

„Előzetes döntéshozatal – 2913/92/EGK rendelet – Közösségi Vámkódex – A 30. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja – Vámérték – Hasonló áruk ügyleti értékének meghatározása – A nemzeti vámhatóság által létrehozott és kezelt adatbázis – Más tagállamok vámhatóságai és az európai uniós intézmények által létrehozott és kezelt adatbázisok – »Azonos vagy közel azonos időpontban« az Unióba exportált azonos vagy hasonló áruk”

A C-187/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kúria (Magyarország) a Bírósághoz 2021. március 25-én érkezett, 2021. február 4-i határozatával terjesztett elő

a **FAWKES Kft**.

és

a **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (előadó) és Csehi Z. bírák,

főtanácsnok: T. Ćapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a FAWKES Kft. képviseletében Maruzs L. P. ügyvéd,

– a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z. és Szíjjártó K., meghatalmazotti minőségben,

– a spanyol kormány képviseletében I. Herranz Elizalde és S. Jiménez García, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: magyar.

– a francia kormány képviseletében G. Bain és A.-L. Desjonquères, meghatalmazotti minőségben,

– a finn kormány képviseletében M. Pere, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében Béres B. és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) és a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2000. L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 10. kötet, 239. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a FAWKES Kft. és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Magyarország; a továbbiakban: magyar vámhatóság) között azon határozat tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amellyel az utóbbi a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján Kínából származó textiltermékek vámértékét meghatározta (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

A Vámkódex

3 A Vámkódexet hatályon kívül helyezte és felváltotta az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.). Mindazonáltal ez utóbbi rendelet 288. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 286. cikkének (2) bekezdése értelmében a Vámkódex 2016. április 30-ig alkalmazandó maradt.

4 A Vámkódex nyolcadik preambulumbekezdése szerint:

„[…] [M]ivel az e Kódex végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása során a lehető legnagyobb gondossággal kell eljárni minden olyan visszaélés vagy szabálytalanság megakadályozására, amely káros hatással lehet az Európai [Unió] általános költségvetésére”.

5 E kódex 6. cikkének (3) bekezdése a következőket írja elő:

„A vámhatóság által írásban hozott olyan határozatokban, amelyek elutasítják a kérelmet, vagy hátrányosak a címzettjeikre nézve, fel kell tüntetni azokat az indokokat, amelyeken alapulnak. […]”

6 Az említett kódex 29. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár […]”

7 Ugyanezen kódex 30. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha a vámérték a 29. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – addig az első olyan pontig, amely szerint a vámérték meghatározható […]

(2) Az e cikk alapján meghatározott vámérték:

a) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált azonos áru ügyleti értéke;

b) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált hasonló áru ügyleti értéke;

c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen az importált árukkal azonos vagy hasonló importált árut a legnagyobb összmennyiségben értékesítették a Közösségen belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;

d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

– az anyagok, illetve a gyártás vagy az importált áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke,

– az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, az exportálás országában a Közösségbe irányuló exportra előállított áru eladásánál rendszerint jelentkező nyereség és általános költségek,

– a 32. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett tételek költsége vagy értéke.”

8 A Vámkódex 31. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha az importált áru vámértéke a 29. vagy 30. cikk alapján nem határozható meg, azt a Közösségben rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbi elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő indokolt eszközök segítségével kell meghatározni:

– az [1994-es] Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény,

– az [1994-es] Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke,

és

– e fejezet rendelkezései.”

9 E kódex 78. cikkének szövege a következő:

„(1) A vámhatóság saját kezdeményezésére vagy a nyilatkozattevő kérelmére, az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot.

(2) A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy meggyőződjön a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos import vagy export műveletekre, vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó adatokat és kereskedelmi okmányokat. Az ilyen vizsgálat a nyilatkozattevő, az említett műveletekben üzlettársi minőségben közvetlenül vagy közvetve részt vevő valamilyen más személy, vagy az említett okmányt és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy telephelyén végezhető el. A vámhatóság, amennyiben erre még lehetőség van, meg is vizsgálhatja az árut.

(3) Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.”

10 Az említett kódex 221. cikkének (3) és (4) bekezdése kimondja:

„(3) A vámtartozás keletkezésétől számított 3 év lejárta után az adóssal már nem lehet közölni a tartozás összegét. Ez a határidő a 243. cikk értelmében vett fellebbezés benyújtásának napjától kezdve a fellebbezési eljárás időtartamára felfüggesztésre kerül.

(4) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredménye, amely – elkövetése időpontjában – büntetőeljárást von maga után, az összeg a hatályos rendelkezésekben meghatározott feltételek mellett az adóssal a (3) bekezdésben említett hároméves időszak eltelte után is közölhető.”

A végrehajtási rendelet

11 Az 1994. december 19-i 3254/94/EK bizottsági rendelettel (HL 1994. L 346., 1. o.) módosított, a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) V. címe a „Vámérték” címet viseli, és e rendelet 141–181a. cikkét foglalja magában.

12 A végrehajtási rendelet 142. cikke szerint:

„(1) E cím alkalmazásában:

[…]

c) az »azonos áruk« olyan, ugyanabban az országban előállított áruk, amelyek minden tekintetben megegyeznek, beleértve a fizikai tulajdonságokat, a minőséget és megítélést is. A meghatározásnak egyébként megfelelő áruk kisebb megjelenésbeli eltérései nem zárják ki, hogy ezeket az árukat azonosnak tekintsék;

d) a »hasonló áruk«: olyan, ugyanabban az országban előállított áruk, amelyek bár nem minden tekintetben egyeznek meg, de hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek, és hasonló összetevő anyagokból állnak, ami lehetővé teszi, hogy megfeleljenek ugyanazon funkcióknak, és a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítsék; az áruk hasonlóságának megállapításakor a figyelembe veendő tényezők közé tartozik azok minősége, megítélése és az, hogy rendelkeznek-e védjeggyel;

[…]”

13 E rendelet 150. cikke a következőképpen szól:

„(1) A Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) pontjának (azonos áruk ügyleti értéke) alkalmazásában a vámértéket olyan azonos áruk ügyleti értéke alapján kell megállapítani, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. […]

(3) Ha e cikk alkalmazásakor egynél több, hasonló árukra vonatkozó ügyleti érték is található, az importált áruk vámértékének megállapításához a legalacsonyabb ilyen értéket kell alapul venni.

(4) E cikk alkalmazásakor a más személy által előállított áruk ügyleti értékét csak akkor kell figyelembe venni, ha az (1) bekezdés szerint nem található ügyleti érték olyan hasonló árukra, amelyek előállítója ugyanaz a személy, mint az értékelendő áruk előállítója.

(5) E cikk alkalmazásában az importált hasonló áruk ügyleti értéke a Vámkódex 29. cikke értelmében korábban már megállapított, az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint kiigazított vámértéket jelenti.”

14 Az említett rendelet 151. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja (hasonló áruk ügyleti értéke) alkalmazásakor a vámértéket olyan hasonló áruk ügyleti értéke alapján kell megállapítani, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. […]

[…]

(3) Ha e cikk alkalmazásakor egynél több, hasonló árukra vonatkozó ügyleti érték is található, az importált áruk vámértékének megállapításához a legalacsonyabb ilyen értéket kell alapul venni.

(4) E cikk alkalmazásakor a más személy által előállított áruk ügyleti értékét csak akkor kell figyelembe venni, ha az (1) bekezdés szerint nem található ügyleti érték olyan hasonló árukra, amelyek előállítója ugyanaz a személy, mint az értékelendő áruk előállítója.

(5) E cikk alkalmazásában az importált hasonló áruk ügyleti értéke a Vámkódex 29. cikke értelmében korábban már megállapított, az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint kiigazított vámértéket jelenti.”

15 A végrehajtási rendelet 181a. cikke előírja:

„(1) A vámhatóságok nem kötelesek a behozott áruk vámértékét az ügyleti érték szerinti módszer alkalmazásával meghatározni abban az esetben, ha a (2) bekezdés rendelkezéseiben meghatározott eljárásnak megfelelően alapos okuk van kételkedni abban, hogy a bevallott érték a Vámkódex 29. cikkében hivatkozott teljes megfizetett vagy megfizetendő összeget jelenti.

(2) Ha a vámhatóság részéről az (1) bekezdésben említett kételyek merülnek fel, a 178. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint további információk szolgáltatását kérheti. Ha a vámhatóság kételyei ezt követően továbbra is fennállnak, a vámhatóság köteles a végleges határozat meghozatalát megelőzően a kételyeit alátámasztó indokokról szükség esetén írásban értesíteni az érintett személyt, és lehetőséget biztosítani számára azok megválaszolására. A végleges határozatról és az azt alátámasztó indokolásról a vámhatóság az érintett személyt köteles írásban tájékoztatni.”

Az 515/97 rendelet

16 A 2008. július 9-i 766/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 218., 48. o.) módosított, a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 3. kötet, 98. o.; a továbbiakban: 515/97 rendelet) 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet megállapítja, hogy a tagállamokban a vám- és mezőgazdasági jogszabályok végrehajtásáért felelős közigazgatási hatóságok e szabályok betartásának biztosítása érdekében hogyan működjenek együtt egymással és a Bizottsággal a közösségi rendszer keretében.”

17 E rendelet I. és II. címének tárgyát külön-külön a segítségnyújtás megkeresés alapján és az önkéntes segítségnyújtás képezi.

18 Az említett rendelet „Váminformációs rendszer [(VIR)]” című V. címe tartalmazza „A VIR működése és használata” című 2. fejezetet, amelyben szerepel e rendelet 24. cikke, amely a következőket írja elő:

„A VIR egy központi adatbázisból áll, amelyet az egyes tagállamok és a Bizottság termináljain keresztül lehet elérni. Ez kizárólag a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott cél eléréséhez szükséges adatokat tartalmazhat, beleértve a személyes adatokat is, a következő kategóriákban:

[…]

g) visszatartott, lefoglalt vagy elkobozott áruk;

[…]”

A 2016/346/EU végrehajtási rendelet

19 A váminformációs rendszerbe felveendő elemek meghatározásáról szóló, 2016. március 10-i (EU) 2016/346 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 65., 40. o.) (1) preambulumbekezdése kimondja:

„A [VIR] célja az illetékes hatóságok támogatása a vám- és mezőgazdasági szabályok megszegésével kapcsolatos műveletek megelőzése, kivizsgálása és az azzal kapcsolatos büntetőeljárás tekintetében. Ennek érdekében a tagállamok illetékes hatóságai információt szolgáltatnak a vonatkozó eseményekről, például a [VIR-ben] szereplő áruk lefoglalásáról vagy visszatartásáról. Ahhoz, hogy a [VIR] továbbra is kezelni tudja az illetékes hatóságok szükségleteit, frissíteni kell a rendszerben szereplő elemek listáját.”

A külkereskedelemre vonatkozó statisztikával kapcsolatos szabályozás

20 A Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról, valamint az 1172/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. május 6-i 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 152., 23. o.) 3. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A külkereskedelem-statisztika az áru behozatalára és kivitelére vonatkozó adatokat rögzíti.

[…]

A tagállamok behozatalként rögzítenek egy ügyletet, amennyiben a következő, Vámkódexben meghatározott vámeljárások egyikének megfelelően az áru belép a Közösség statisztikai területére:

a) szabad forgalomba bocsátás;

b) aktív feldolgozás;

[…]”

21 E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 3. cikk (1) bekezdésében említett árubehozatali- és kiviteli adatok forrásául a vámáru-nyilatkozat szolgál, beleértve a vámhatósági határozatokból eredő, a statisztikai adatokat érintő esetleges módosításokat és változtatásokat is.”

22 Az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett árubehozatali és -kiviteli adatrekordokból az alábbi adatokat szerzik be:

[…]

c) az árunak az importáló vagy exportáló tagállam országhatárán meghatározott statisztikai értéke;

[…]”

23 A 471/2009 rendelet 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok a havi tárgyidőszakra vonatkozóan statisztikát állítanak össze a behozatalról és kivitelről érték és mennyiség tekintetében a következők szerint:

a) az árucikk kódja;

b) importáló/exportáló tagállam;

c) partnerországok;

d) statisztikai eljárás;

e) az ügylet típusa;

f) preferenciális elbánás, behozatal esetében;

g) szállítási mód.

[…]”

24 E rendelet 8. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok minden egyes havi tárgyidőszak végét követően 40 napon belül megküldik a Bizottságnak (az Eurostatnak) a 6. cikk (1) bekezdésében említett statisztikát.

A tagállamok biztosítják, hogy a statisztika a kérdéses tárgyidőszak valamennyi behozatalára és kivitelére vonatkozóan tartalmazzon adatokat, és kiigazításokat végeznek, amennyiben nem állnak rendelkezésre adatok.

[…]”

25 A 471/2009 rendeletnek a kereskedelmi lefedettség, az adatok meghatározása, vállalkozásmutatók és számlázási pénznem szerinti statisztika összeállítása, valamint a különleges áruk vagy árumozgások tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2010. február 9-i 113/2010/EU bizottsági rendelet (HL 2010. L 37., 1. o.) 4. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A statisztikai érték alapja az áru értéke abban az időpontban és azon a helyen, amikor az áru átlépi import esetében a rendeltetési tagállam határát, export esetében pedig a tényleges exportáló tagállam határát.

A statisztikai értéket az áru (2) bekezdésben említett értéke alapján kell kiszámítani, szükség esetén a (4) bekezdés szerint kiigazítva a szállítás és a biztosítás költségével.

(2) Tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodásban (WTO vámértékegyezmény) megállapított értékmegállapítási elvekre, az áru értéke import vagy export esetében a következő:

a) adásvétel esetén az importált vagy exportált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár, kizárva az önkényes vagy fiktív értékeket;

b) más esetekben az az ár, amely adásvétel esetén lett volna kifizetve.

A vámértéket kell használni, ha az a szabad forgalomba bocsátott árukra a Vámkódex szerint meg van határozva.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

26 Az alapeljárás felpereseként eljáró FAWKES 2012-ben több alkalommal importált az Unió területére Kínából származó textilipari termékeket. A magyar vámhatóság a Vámkódex 29. cikke alapján bejelentett ügyleti értékeket túlzottan alacsonynak értékelte. E hatóság, mivel úgy ítélte meg, hogy e termékek vámértékét nem lehet az e kódex 29. cikkében megállapított szabály szerint az ügyleti érték alapján megállapítani, és az e kódex 30. cikkében szereplő módszerekkel sem lehet élni, a fenti célból az említett kódex 31. cikkét alkalmazta, és annak alapján több határozatot fogadott el, amelyekkel szemben az alapeljárás felperese keresetet indított az illetékes nemzeti bíróság előtt.

27 Amint az mind az alapeljárás felperese, mind pedig a magyar kormány által előterjesztett észrevételekből kitűnik, amelyeket e tekintetben a Bírósághoz benyújtott ügyiratok is megerősítenek, e határozatokat az illetékes nemzeti bíróság megsemmisítette. A magyar vámhatóság új határozatokat fogadott el, amelyeket az alapeljárás felperese által indított keresetek folytán szintén megsemmisítettek. E hatóság ekkor meghozta a vitatott határozatot, amely a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján állapította meg a vámértéket. E célból egy nemzeti adatbázisból nyert, a vámkezelést megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot felölelő 90 napos időszakon belüli adatokat alkalmazta. Az említett hatóság az alapeljárás felperesének más vámkezeléseit nem vette figyelembe.

28 A vitatott határozattal szembeni keresetének alátámasztására az alapeljárás felperese először is arra hivatkozott, hogy a magyar vámhatóságnak ahhoz, hogy a vámértéket a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja alapján megállapítsa, meg kellett volna keresnie az Unió több szolgálata, például az Európai Bizottság Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósága (TAXUD), az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az Eurostat, az Európai Unió Statisztikai Hivatala által vezetett adatbázisokat. Másodszor e vámhatóságnak nem kellett volna kizárnia az olyan egyéb behozatalokhoz kapcsolódó ügyleti értékeket, amelyeket az alapeljárás felperese Magyarországon és más tagállamokban anélkül teljesített, hogy azokat az illetékes hatóságok kifogásolták volna. Harmadszor, az alapeljárás felperese szerint a vámérték meghatározása céljából figyelembe vett időszaknak hosszabbnak kellett volna lennie azon 90 napos időszaknál, mint amelyre az említett vámhatóság hivatkozott.

29 Azt követően, hogy az elsőfokú nemzeti bíróság elutasította e keresetet, az alapeljárás felperese felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Kúriához (Magyarország). Felülvizsgálati kérelmének alátámasztása érdekében az alapeljárás felperese megismételte a

vámértéknek az uniós adatbázisok megkeresésével történő meghatározására, az említett felperes más behozatalaihoz kapcsolódó ügyleti értékek figyelembevételére és a 90 napot meghaladó releváns időszak kiválasztására vonatkozó állítólagos kötelezettségre alapított kifogásait.

30 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, ha a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vett azonos vagy hasonló áruk ügyleti értéke alapján történő meghatározásáról van szó, a nemzeti vámhatóság nem mellőzheti más tagállamok vámhatóságainak megkeresését. A szükséges információkat összegyűjtő, uniós szintű adatbázisok hiányában a fent említett rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállami vámhatóság számára, hogy más tagállamok ilyen hatóságaitól információkat kérjen.

31 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a vámhatóság figyelmen kívül hagyhatja az ugyanazon importőr kérelmére elvégzett korábbi vámkezelések során figyelembe vett ügyleti értékeket, amennyiben kétség merül fel ezen értékeknek a Vámkódex 29. cikke értelmében vett meglapozottságát illetően. A kérdést előterjesztő bíróság továbbá úgy véli, hogy a vámkezelést megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot felölelő 90 napos időszak megfelel a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vett, „az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban” az Unióba exportált áruk fogalmának.

32 E körülmények között a Kúria úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 30. cikk[e] (2) bekezdés[ének] a) és b) pontját, hogy vámértékként kizárólag a tagállami vámhatóság saját vámkezelésein alapuló adatbázisban szereplő értéket lehet és kell figyelembe venni?

2) Ha az első kérdésre a válasz nemleges, akkor a 30. cikk (2) bekezdés[ének] a) és b) pontja szerinti vámérték meghatározásakor meg kell-e keresni más tagállami vámhatóságot az adatbázisukban szereplő hasonló áruk vámértékének beszerzése céljából, és/vagy szükséges-e bármilyen [uniós] adatbázis felkutatása, és az abban szereplő vámértékek beszerzése?

3) Úgy lehet-e érteni a [Vámkódex] 30. cikk[e] (2) bekezdés[ének] a) és b) pontját, hogy a vámérték meghatározásakor nem vehetők figyelembe a vámkezelést kérő saját ügyleteihez kapcsolódó, de sem nemzeti, sem más tagállami vámhatóság által nem kifogásolt ügyleti értékek?

4) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 30. cikk[e] (2) bekezdés[ének] a) és b) pontjában meghatározott azzal azonos vagy közel azonos időpontra vonatkozó követelményt, hogy az a vámkezelés előtti és utáni +/- 45 napban korlátozható?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdésről

33 Első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezésnek megfelelő meghatározása során a tagállami vámhatóság szorítkozhat az általa bevitt adatokat tartalmazó és általa kezelt nemzeti adatbázisban szereplő adatok felhasználására, vagy be kell szereznie a más tagállami

vámhatóságok vagy uniós intézmények és szolgálatok birtokában lévő információkat, szükség esetén a fenti meghatározáshoz szükséges kiegészítő adatok megszerzése céljából hozzájuk intézett megkeresés útján.

34 Rá kell mutatni, hogy a vámérték megállapítására vonatkozó uniós jogi rendelkezések méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányulnak, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását. A vámértéknek tehát tükröznie kell a behozott áru valós gazdasági értékét, és következésképpen tartalmaznia kell ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét (2020. július 9-i Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi” ítélet, C-76/19, EU:C:2020:543, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Egyébiránt a vámérték meghatározására szolgáló, a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában előírt különböző módszerek közötti szubszidiárus viszonyra tekintettel a vámhatóságoknak kellő gondossággal kell eljárniuk az e rendelkezésben meghatározott egyes módszerek egymást követő alkalmazását illetően, mielőtt megállapítanák az alkalmazhatatlanságukat (2017. november 9-i LS Customs Services ítélet, C-46/16, EU:C:2017:839, 52. pont).

36 Így, amikor a vámhatóság úgy dönt, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján határozza meg a vámértéket, értékelését az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált olyan azonos árukra vonatkozó adatokra kell alapoznia, mint amelyeket a végrehajtási rendelet 142. cikke (1) bekezdésének c) pontja határoz meg, miközben tiszteletben kell tartania az utóbbi rendelet 150. cikkében meghatározott azon egyéb feltételeket, amelyek többek között az említett azonos áruk értékesítésének kereskedelmi szintjére és értékesített mennyiségére, valamint az azokat előállító személyre vonatkoznak.

37 Hasonlóképpen, amikor a vámhatóság, miután megállapította, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt módszer nem alkalmazható, e kódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján határozza meg a vámértéket, értékelését az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban az Unióba exportált olyan hasonló árukra vonatkozó adatokra kell alapoznia, mint amelyeket a végrehajtási rendelet 142. cikke (1) bekezdésének d) pontja határoz meg, miközben tiszteletben kell tartania az utóbbi rendelet 151. cikkében meghatározott azon egyéb feltételeket, amelyek azonosak az utóbbi rendelet 150. cikkében előírt feltételekkel.

38 Ebben az összefüggésben a vámhatóságok – a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának végrehajtása során őket terhelő gondossági kötelezettségre tekintettel – kötelesek a rendelkezésükre álló valamennyi információforrást és adatbázist megkeresni a vámérték legpontosabb és a valósághoz leginkább közelítő módon történő meghatározása érdekében (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i LS Customs Services ítélet, C-46/16, EU:C:2017:839, 56. pont, 2019. június 20-i Oribalt Rīga ítélet, C-1/18, EU:C:2019:519, 27. pont).

39 E kötelezettségnek megfelelően valamennyi vámhatóság köteles az általa kezelt és adatokkal feltöltött nemzeti adatbázist felhasználni, amennyiben ezen adatbázis biztosítja számára a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának alkalmazásához szükséges adatokat, és azok alapján az e kódex 6. cikke (3) bekezdésének megfelelő indokolt határozatot fogad el. Ezzel szemben a vámhatóság nem kötelezhető arra, hogy hivatalból vagy egyszerű kérelemre rendszeresen olyan információforrásokhoz vagy adatbázisokhoz való hozzáférésre törekedjen, amelyek nem szükségesek a fenti kódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának

alkalmazásához, különösen akkor nem, ha az ezen információforrásokhoz vagy adatbázisokhoz való hozzáférése nem szabad és azonnali, vagy ha az utóbbiakban foglalt adatok nem alkalmasak arra, hogy az e rendelkezés alapján elfogadott határozat indokolásában szerepeljenek.

40 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a vámhatóságok a Vámkódex alapján e hatóságokhoz benyújtott vámáru-nyilatkozatok alapján viszik be az adatokat a nemzeti adatbázisokba. Konkrétabban, a 471/2009 rendelet 3. cikke (1) bekezdése második albekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy a tagállamok kötelesek nyilvántartásba venni az Unió – ugyanezen rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett – statisztikai területének részét képező területükre irányuló árubehozatalt az adatok forrásául szolgáló vámáru-nyilatkozat felhasználásával. A vámhatóságok által beszerzett statisztikai adatok között szerepel a fenti rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint az árunak az importáló tagállam országhatárán meghatározott statisztikai értéke, amelynek alapját a 113/2010 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint az áru értéke képezi abban az időpontban és azon a helyen, amikor import esetén az áru átlépi a rendeltetési tagállam határát.

41 Az így létrehozott nemzeti adatbázisok tehát főszabály szerint utalhatnak a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának alkalmazásához szükséges adatokra. Ráadásul e nemzeti adatbázisok mindegyike – meghatározásából eredően – szabadon és azonnal hozzáférhető az érintett tagállam azon vámhatósága számára, amely abba adatokat visz be, és azt kezeli.

42 E körülmények között, a vámkezelés helye szerinti tagállam vámhatóságának arra vonatkozó esetleges kötelezettsége, hogy a más tagállamok vámhatóságai vagy az Unió szolgálatai által létrehozott és kezelt adatbázisokból származó adatokat használja fel, attól a kérdéstől függ, hogy az érintett vámhatóság képes-e a vámértéket a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően, azonnal a rendelkezésére álló adatok segítségével megállapítani. Ha e hatóság már rendelkezik az általa bevitt adatokat tartalmazó és általa kezelt adatbázisokból származó, ehhez szükséges információkkal, a más vámhatóságok vagy az uniós szolgálatok által kezelt adatbázisokban szereplő információk nem különösen hasznosak a számára.

43 Ezenkívül az egyes nemzeti adatbázisokhoz való szabad és azonnali hozzáférés kizárólag az érintett tagállam azon vámhatósága számára van fenntartva, amely azokba adatokat visz be és azokat kezeli, míg a más tagállamok megfelelő hatóságai csak az 515/97 rendeletnek megfelelően benyújtott kérelem útján hívhatnak le ezekből információkat.

44 Az 515/97 rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy e rendelet megállapítja, hogy a tagállamokban a vám- és mezőgazdasági jogszabályok végrehajtásáért felelős közigazgatási hatóságok e szabályok betartásának biztosítása érdekében hogyan működjenek együtt egymással és a Bizottsággal. Márpedig e segítséget vagy e rendelet I. címe rendelkezéseinek megfelelően megkeresés alapján, vagy az említett rendelet II. címének megfelelően önkéntesen nyújtják olyan helyzetekben, amelyek eltérnek a vámérték meghatározása céljából végzett egyszerű ellenőrzéstől.

45 E körülmények között, amennyiben az érintett tagállam nemzeti adatbázisában szereplő adatok elegendőek e tagállam vámhatósága számára ahhoz, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően meghatározza a vámértéket, a más tagállamok vámhatóságai által kezelt adatbázisokból való rendszeres információszerzésre vonatkozó kötelezettség előírása szükségtelenül megnehezítené az ellenőrzési eljárások lefolytatását, ami veszélyeztethetné a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem célkitűzését. E célkitűzés ugyanis, amelyet az EUMSZ 325. cikk és a Vámkódex nyolcadik preambulumbekezdése mond ki, megköveteli, hogy a vámellenőrzések kellő időben lezáruljanak,

amely lehetővé teszi a vámok hatékony és teljes összegben történő beszedését (lásd ebben az értelemben: 2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság [Az alulértékeléssel elkövetett csalás elleni küzdelem] ítélet, C-213/19, EU:C:2022:167, 209–211. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Ami az uniós szinten összegyűjtött statisztikai adatokat illeti, különösen amelyeket a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételek említenek, azok összesített és bizalmas jellegük miatt nem biztos, hogy szükségszerűen tartalmaznak olyan információkat, amelyek a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján történő meghatározásához felhasználhatók.

47 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 515/97 rendelet az V. címe alapján olyan váminformációs rendszert hoz létre, amely az egyes tagállamokban és a Bizottságnál található terminálokon elérhető központi adatbázisból áll. Mindazonáltal e rendelet 24. cikkének g) pontjából, valamint a 2016/346 végrehajtási rendelet (1) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a tagállamok illetékes hatóságai a releváns eseményekkel – így az áruk lefoglalásával vagy visszatartásával – kapcsolatos információkat szolgáltatnak a váminformációs rendszer részére. A váminformációs rendszer tehát nem tartalmaz az Unió vámterületén teljesített valamennyi vámkezelési műveletről olyan információkat, amelyekből az illetékes hatóságok minden esetben kiszűrhetik az áru vámértékének a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően történő meghatározásához szükséges adatokat.

48 Hasonlóképpen, a 471/2009 rendelet 5., 6. és 8. cikkéből kitűnik, hogy a tagállamok a behozatalról – értékben kifejezve és az árucikk kódja szerinti bontásban – összesített adatokat küldenek az Eurostat részére. Márpedig, amint az a jelen ítélet 36. és 37. pontjában megállapításra került, a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően történő meghatározásához olyan tényezők vizsgálata szükséges, mint például az áruk fizikai jellemzői, minősége, jó hírneve, felcserélhetősége, valamint a figyelembe vett értékesítések kereskedelmi szintje.

49 Következésképpen, amint arra a magyar kormány hivatkozik, a tagállamok által az Eurostat részére a 471/2009 rendelet alapján megküldött adatok önmagukban nem tűnnek alkalmasnak arra, hogy lehetővé tegyék a vámhatóság számára a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelő meghatározását.

50 Ugyanez vonatkozik minden olyan uniós szinten létrehozott adatbázisra, amely vámügyi információkat tartalmaz, például a vámtarifákat, a származási szabályokat, az adókat és a kiegészítő vámokat, a behozatali eljárásokat és alakiságokat, az árukra vonatkozó követelményeket, a kereskedelmi akadályokat és a kereskedelmi forgalom statisztikáit, anélkül azonban, hogy olyan pontos információkat szolgáltatna, amelyek lehetővé tennék a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelő meghatározását.

51 Ráadásul a vámhatóságokat a Vámkódex végrehajtása során terhelő indokolási kötelezettség kihat az uniós szolgálatok által kezelt adatbázisoknak a csalás megelőzése céljából történő felhasználásának lehetőségére.

52 A Vámkódex 6. cikkének (3) bekezdése szerint ugyanis a vámhatóság által írásban hozott olyan határozatokban, amelyek hátrányosak a címzettjeikre nézve, fel kell tüntetni azokat az indokokat, amelyeken alapulnak.

53 Így a vámhatóságokat a Vámkódex végrehajtása során terhelő indokolási kötelezettségnek először is lehetővé kell tennie az indokok egyértelmű és kétséget kizáró bemutatását, amelyek alapján a hatóságok mellőzték a vámérték meghatározására szolgáló egy vagy több, a jelen esetben a Vámkódex 29. cikkében szereplő módszer alkalmazását (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i LS Customs Services ítélet, C-46/16, EU:C:2017:839, 44. pont).

54 Másodszor, ez a kötelezettség azzal jár, hogy az említett hatóságoknak a fizetendő behozatali vámok összegét megállapító határozatukban fel kell tüntetniük azokat az adatokat, amelyek alapján az áruk vámértékét – a jelen esetben a Vámkódex 30. cikkének (2) bekezdése alapján – kiszámították, ezzel egyaránt lehetővé téve a határozat címzettje számára a jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e megtámadni ezt a határozatot, valamint a bíróságok számára az említett határozat jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2017. november 9-i LS Customs Services ítélet, C-46/16, EU:C:2017:839, 45. pont).

55 Még ha feltételezzük is, hogy hasznosnak bizonyulhatnak a vámérték meghatározásához a valamely adatbázisból származó olyan bizalmas adatok, amelyek célja, hogy statisztikai módszerekkel felderítsék a csalásnak minősíthető kereskedelmi modelleket, azok nem képezhetik részét a Vámkódex 6. cikkének (3) bekezdésében megkövetelt indokolásnak. Következésképpen azt az adatbázist, amelyből ezen információk kitűnnek, nem lehet úgy tekinteni, mint amely a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vett vámérték meghatározása céljából a vámhatóságok rendelkezésére áll.

56 Mindemellett a jelen ítélet 42–55. pontjában kifejtett megfontolások nem akadályozzák meg a tagállami vámhatóságot abban, hogy az adott ügy körülményeitől függően és a gondossági kötelezettségére tekintettel megfelelő kérelmekkel forduljon más tagállamok vámhatóságaihoz, illetve az Unió intézményeihez és szolgálataihoz a vámérték meghatározásához szükséges kiegészítő adatok megszerzése céljából (lásd analógia útján: 2017. november 9-i LS Customs Services ítélet, C-46/16, EU:C:2017:839, 55. pont), feltéve hogy azok a Vámkódex 6. cikkének (3) bekezdése alapján az érintett gazdasági szereplő tudomására hozhatók.

57 A fenti megfontolásokra tekintettel az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezésnek megfelelő meghatározása során a tagállami vámhatóság szorítkozhat az általa bevitt adatokat tartalmazó és általa kezelt nemzeti adatbázisban szereplő adatok felhasználására, anélkül hogy – amennyiben a fenti adatok e célból elegendők – be kellene szereznie a más tagállamok vámhatóságainak vagy az Unió intézményeinek és szolgálatainak birtokában lévő információkat, az említett vámhatóság azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy ellenkező esetben megkeresse az említett hatóságokat vagy intézményeket és szolgálatokat a fenti meghatározáshoz szükséges kiegészítő adatok megszerzése céljából.

A harmadik kérdésről

58 Harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállami vámhatóság a vámérték meghatározása során kizárhatja a vámkezelést kérő személy más ügyleteihez kapcsolódó, de sem nemzeti, sem más tagállami vámhatóság által nem kifogásolt ügyleti értékeket.

59 A végrehajtási rendelet 150. cikkének (5) bekezdéséből és 151. cikkének (5) bekezdéséből kitűnik, hogy az azonos, illetve hasonló áruk ügyleti értéke alatt az értékelendő árukkal azonos, illetve azokhoz hasonló áruknak a Vámkódex 29. cikke alapján előzetesen meghatározott ügyleti értéke értendő.

60 Márpedig e rendelkezések nem zárják ki, hogy a vámértéknek a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelő, egy adott behozatalt illetően történő meghatározása céljából figyelembe vegyék az ugyanezen gazdasági szereplő által végzett egyéb behozatalokra vonatkozó, e kódex 29. cikke alapján megállapított ügyleti értékeket.

61 Mindazonáltal a Vámkódex 78. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a vámhatóság az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot, illetve megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos importműveletekre vonatkozó adatokat és kereskedelmi okmányokat. Ezenkívül a Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy mind az eredetileg megállapított, mind a módosítást vagy felülvizsgálatot követően esetlegesen megállapított vámösszeget a vámtartozás keletkezésétől számított három éven belül közölni kell az adóssal.

62 Végül a végrehajtási rendelet 181a. cikkéből kitűnik, hogy amennyiben a vámhatóságoknak alapos okuk van kételkedni abban, hogy az importált áruk bevallott értéke az árukért megfizetett vagy megfizetendő teljes összeget jelenti, elutasíthatják a bejelentett árat, ha ezek a kételyek azt követően is fennállnak, hogy a vámhatóságok az érintett személyt adott esetben minden adat szolgáltatására és minden kiegészítő okmány benyújtására felhívták, valamint megfelelő lehetőséget biztosítottak számára, hogy az említett kételyeket alátámasztó indokokról kifejtse az álláspontját (2016. június 16-i EURO 2004. Hungary ítélet, C-291/15, EU:C:2016:455, 31. pont).

63 A jelen ítélet 59–62. pontjában hivatkozott rendelkezések összességéből kitűnik, hogy amennyiben a tagállami vámhatóság egy adott behozatal tekintetében a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően határozza meg a vámértéket, kizárhatja az ugyanazon gazdasági szereplőnek az említett tagállamba irányuló más behozatalai alkalmával bejelentett vámértékeket, azzal a feltétellel, hogy az említett hatóság azokat a Vámkódex 78. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján, a 221. cikkében előírt határidőn belül és a végrehajtási rendelet 181a. cikkében előírt eljárás szerint előzetesen kétségbe vonja.

64 A helyzet eltérő abban az esetben, ha az érintett gazdasági szereplő más tagállamokban megvalósított behozatalokhoz kapcsolódó ügyleti értékekre hivatkozik. Mivel ugyanis a tagállami vámhatóság nincs abban a helyzetben, hogy befolyásolja a többi tagállam hasonló hatóságainak arra vonatkozó döntését, hogy a végrehajtási rendelet 181a. cikkét egy vagy több behozatal tekintetében alkalmazzák, önmagában az a tény, hogy ez utóbbi hatóságok nem vonták kétségbe a szóban forgó ügyleti értékeket, nem akadályozhatja meg az előbbi hatóságot abban, hogy értékelje az importőr által hivatkozott ügyleti értékek valószerűségét. Ilyen esetben e hatóságnak továbbra is lehetősége van arra, hogy kizárja az ugyanazon gazdasági szereplő más tagállamokba irányuló egyéb behozatalai alkalmával bejelentett vámértékeket, azzal a feltétellel azonban, hogy e kizárást a Vámkódex 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban a szóban forgó ügyleti értékek valószerűségét érintő tényezőkre való hivatkozással indokolja.

65 E megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállami vámhatóság a vámérték meghatározása során kizárhatja a vámkezelést kérő személy más ügyleteihez kapcsolódó, de sem nemzeti, sem más tagállami vámhatóság által nem kifogásolt ügyleti értékeket, azzal a feltétellel, hogy egyrészről az e tagállamba irányuló behozatalokhoz kapcsolódó

ügyleti értékeket az említett hatóság a Vámkódex 78. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján, az annak 221. cikkében előírt határidőn belül és a végrehajtási rendelet 118a. cikkében előírt eljárás szerint előzetesen kétségbe vonja, másrészről pedig a más tagállamokba irányuló behozatalokhoz kapcsolódó ügyleti értékek vonatkozásában a fenti vámhatóság e kizárást a Vámkódex 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban a szóban forgó ügyleti értékek valószerűségét befolyásoló tényezőkre való hivatkozással indokolja.

A negyedik kérdésről

66 Negyedik kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában alkalmazott, „az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban” exportált áruk fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezés szerinti meghatározása során a vámhatóság az értékelendő áruk vámkezelését megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot felölelő 90 napos időszakon belüli adatok felhasználására szorítkozhat.

67 Amint az a jelen ítélet 34. pontjában kifejtésre került, a vámérték megállapítására vonatkozó uniós jogi rendelkezések méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányulnak, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását. A vámértéknek tehát tükröznie kell a behozott áru valós gazdasági értékét, és következésképpen tartalmaznia kell ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét.

68 Ebben az összefüggésben a vámhatóságok, amint az a jelen ítélet 38. pontjában megállapításra került, kötelesek a rendelkezésükre álló valamennyi információforrást és adatbázist megvizsgálni a vámérték legpontosabb és a valósághoz leginkább közelítő módon történő meghatározása érdekében.

69 E célokra tekintettel kell értelmezni a vámhatóságok azon kötelezettségét, hogy a vámértéket az áru értékelésével „azonos vagy közel azonos időpontban” exportált azonos vagy hasonló áruk ügyleti értéke alapján kell meghatározni.

70 Konkrétan az a követelmény, hogy az áru értékelésével „azonos vagy közel azonos időpontban” exportált áruk ügyleti értékét kell figyelembe venni, annak biztosítására irányul, hogy a kivitel időpontjához kellően közeli időpontban létrejött ügyleteket vegyenek figyelembe annak érdekében, hogy az értékelendő áruk árát befolyásoló kereskedelmi gyakorlatok és piaci feltételek jelentős változásának kockázata kiküszöbölhető legyen.

71 Így a vámhatóság főszabály szerint megteheti azt, hogy csak az e hatóság által meghatározott, az értékelendő áruk vámkezelését megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot magában foglaló 90 napos időszakon belül az Unióba irányuló exportra eladott azonos vagy hasonló áruk ügyleti értékeit veszi figyelembe. Ez az időszak ugyanis kellően közel áll a kivitel időpontjához, és ezzel kiküszöbölhető az értékelendő áruk árát befolyásoló kereskedelmi gyakorlatok és piaci feltételek jelentős változásának kockázata. Következésképpen, amennyiben az említett hatóság megállapítja, hogy értékelendő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk kivitelére irányuló, ezen időszakban teljesített ügyletek lehetővé teszik ezen áruk vámértékének a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdése a) és b) pontjának megfelelő meghatározását, főszabály szerint nem kötelezhető arra, hogy kiterjessze vizsgálatát annak érdekében, hogy az az azonos vagy hasonló áruk ezen időszakon kívül megvalósuló kivitelét is felölelje.

72 Azonos vagy hasonló áruknak az említett 90 napos időszak alatt megvalósuló kivitele hiányában a vámhatóság feladata annak vizsgálata, hogy került-e sor ilyen kivitelre hosszabb, de az értékelendő áruk kivitelének időpontjától nem túl távol eső időszakban, feltéve hogy e hosszabb időszak során az értékelendő áruk árát befolyásoló kereskedelmi gyakorlatok és piaci feltételek lényegében azonosak maradtak. A vámhatóság csak akkor alkalmazhatja egymást követően a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában, illetve ennek hiányában annak 31. cikkében előírt vámérték-meghatározási módszereket, ha a nemzeti bíróság által gyakorolt felülvizsgálat mellett megállapítja az ilyen kivitel hiányát.

73 A negyedik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában alkalmazott, az áru értékelésével „azonos vagy közel azonos időpontban” exportált áruk fogalmát úgy kell értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezés szerinti meghatározása során a vámhatóság az értékelendő áruk vámkezelését megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot magában foglaló 90 napos időszakon belüli adatok felhasználására szorítkozhat, amennyiben az értékelendő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk Unióba történő kivitelére irányuló, ezen időszakban teljesített ügyletek lehetővé teszik ezen áruk vámértékének a fenti rendelkezésnek megfelelő meghatározását.

A költségekről

74 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezésnek megfelelő meghatározása során a tagállami vámhatóság szorítkozhat az általa bevitt adatokat tartalmazó és általa kezelt nemzeti adatbázisban szereplő adatok felhasználására, anélkül hogy – amennyiben a fenti adatok e célból elegendők – be kellene szereznie a más tagállamok vámhatóságainak vagy az Európai Unió intézményeinek és szolgálatainak birtokában lévő információkat, az említett vámhatóság azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy ellenkező esetben megkeresse az említett hatóságokat vagy intézményeket és szolgálatokat a fenti meghatározáshoz szükséges kiegészítő adatok megszerzése céljából.

2) A 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállami vámhatóság a vámérték meghatározása során kizárhatja a vámkezelést kérő személy más ügyleteihez kapcsolódó, de sem nemzeti, sem más tagállami vámhatóság által nem kifogásolt ügyleti értékeket, azzal a feltétellel, hogy egyrészről az e tagállamba irányuló behozatalokhoz kapcsolódó ügyleti értékeket az említett hatóság a 2913/92 rendelet 78. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján, az e rendelet 221. cikkében előírt határidőn belül és az 1994. december 19-i 3254/94/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 118a. cikkében előírt eljárás szerint előzetesen kétségbe vonja, másrészről pedig a más tagállamokba irányuló behozatalokhoz kapcsolódó ügyleti értékek vonatkozásában

ugyanezen hatóság e kizárást a 2913/92 rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban a szóban forgó ügyleti értékek valószerűségét befolyásoló tényezőkre való hivatkozással indokolja.

3) **A 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában alkalmazott, az áru értékelésével „azonos vagy közel azonos időpontban” exportált áruk fogalmát úgy kell értelmezni, hogy a vámérték e rendelkezés szerinti meghatározása során a vámhatóság az értékelendő áruk vámkezelését megelőző 45 napot és az azt követő 45 napot magában foglaló 90 napos időszakon belüli adatok felhasználására szorítkozhat, amennyiben az értékelendő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk Európai Unióba történő kivitelére irányuló, ezen időszakban teljesített ügyletek lehetővé teszik ezen áruk vámértékének a fenti rendelkezésnek megfelelő meghatározását.**

Regan Jarukaitis Ilešič

Gratsias Csehi

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. június 9-i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar
hivatalvezető

E. Regan
az ötödik tanács elnöke